

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDELNÍČEK

Fatima ~ 1917 - 2017

100. výročí zjevení Panny Marie v Portugalsku

Květen 2017

KVĚTNÁ NEDĚLE

ZELENÝ ČTVRTEK

VELKÝ PÁTEK

BÍLÁ SOBOTA – VZKŘÍŠENÍ

KVĚTEN - měsíc mariánské úcty

**Vychvalujme vesele
Matku blahoslavenou,
kterou svatí andělé
chválí písní vznešenou.
S nimi i my s vroucností,
s horlivostí, zbožností
zvučně písně zpívejme,
v chválách neustávejme.**

**Všem křesťanům přísluší
Matku Boží chváliti,
chvála ta naší duši
může prospěšná býti;
neb Matka milosrdná
není nadarmo ctěná.
Proto ji vychvalujme
a čest jí prokazujme.**

**Ty, kteří v ni doufají
ráčí ochraňovati,
když se k ní utíkají,
ráčí je přijímati;
neboť je milostivá
a k hříšným dobrotivá.
A proto v ni doufejme
a k ní se utíkejme.**

**Často pro nepravosti
chtěl Bůh lidí trestati,
ona hnutá lítostí
nepřestala žádati,
až milost vyprosila,
Boží trest odvrátila.
Proto my k ní volejme,
o přímluvu žádejme.**

SLŮVKO FARÁŘE

Šedesát milimetrů...

(aneb slza ve tvém oku)

V tu chvíli, kdy zjevila se ve tvém oku, vzpomínám teď, kolik je to vlastně roků?

Co způsobilo ve tvé tváři přebolestný vzlyk, který a jak silný byl ten viditelný okamžik?

Tu chvíli asi dlouhý čas života střádal, když smích, však také pláč se v událostech hádal.

„60 milimetrů“ slza slétla a pak opustila tvoji líc, zůstala tam po ní stopa, po stopě pak vůbec nic.

Vzpomínka silná se v moji paměť vryla, že jsi svou slzu kvapně před zvědavci skryla.

První slza byla rychlá, zastavit ji nestačím, jako kdyby jehla píchla, ránu octem namáčím.

Druhá slza po opačné lici kamsi spadla, to už ale moje vlastní do oka se vkradla.

Když se dále okem dívám a neskrývám dojetí, sklouzla další slza tvoje – bylo to už potřetí.

Možná další slza stekla až ke koutku tvých úst, v tu chvíli si dávám od slova útěchy půst.

Jak slza fanyanky, kterou zpěvák pohladil, tak i pláč maminky, jež její lásku prozradil.

Jak slza slaná, která v mamčině oku pálí, tak nový den zrána tvůj příběh smutku zase halí.

Kdo a jaký je vlastně mého vzkazu adresát, že ta trasa slzy je milimetrů šedesát?

Je to přece každý člověk, který v srdci uvěří, že v životě trasu slzy prostě z úcty neměří.

Promiň mami chvíle tyto, kdy jako bych byl v mlze, když choval jsem se někdy vůči tvé slze drze.

Až vyjde slza z tvého oka i života ven, pak nový smysl získal darovaný den.

Den, kdy objeví se v tváři tvoji zase jemný smích, vždyť slza lásky mámy mojí není žádný hřích.

Za vše, cos mi dala, děkuji ti maminko...

PKF (obrázek Barbora Č.)

100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě

Fatima je malá horská obec s drobnými rozptýlenými osadami a usedlostmi ležící asi 100 km na sever od Lisabonu v Portugalsku. V roce 1917, nedlouho před koncem první světové války, se zjevila Panna Maria třem malým dětem – desetileté Lucii Santosové, jejímu devítiletému bratrancu Františku Martovi a jeho sedmileté sestře Hyacintě.

Zjevení začalo v roce 1916 trojím zjevením anděla. Po této duchovní přípravě docházelo každý měsíc od 13. května do 13. října 1917 ke zjevením Panny Marie. Tento cyklus šesti zjevení byl ukončen slunečním zázrakem.

Tři pasáčci

František, Hyacinta a Lucie se narodili v malé vesnici Aljustrel, ležící poblíž Fatimy vzdálené 2 km od Cova da Iria. Pocházeli z obyčejných rodin žijících na poklidné venkovské samotě. Neuměli číst ani psát a nevěděli téměř nic o tom, co se odehrávalo mimo jejich nejbližší okolí, pohoří Serra d' Aire. Rodiče je vychovávali v křesťanském duchu a děti se od nich naučily žít s vírou a být věrné modlitbě. K zabezpečení rodiny přispívali voděním malého stáda na pastvu a nikdy by nezapomněli na to, že jim rodiče radili, aby se modlili růženec; ale byly to jen děti a také si chtěly hrát. Vymyslely si tedy „zkrácenou verzi“ modlitby růžence, která spočívala v pouhých dvou invokacích: „Zdrávas Maria. Svatá Maria.“

Vyprávění o zjevení anděla

Vyprávěním o zjevení anděla a následně Panny Marie se necháváme provést sestrou Lucii, jednou z hlavních postav příběhu, která ve svých pamětech podkryvá roušku tajemství tohoto zvláštního Božího zásahu.

První zjevení anděla

První zjevení anděla se odehrálo na jaře 1916 v jeskyni Loca do Cabeco. Stoupali jsme s dobyt看em na kopec a hledali, kam se uchýlit. Když jsme snědli obložené chleby a odrecitovali modlitby, zahlédli jsme z jisté vzdálenosti nad vrcholky stromů směrem na východ světlo bělejší než sníh. Dala se v něm rozeznat postava mladíka, průhledná a zářivější než sklo, když skrz něj procházejí sluneční paprsky.

Když jsme přistoupili o trochu blíž, daly se rozeznat jeho rysy. Stáli jsme tam překvapení a ohromení. Došel až k nám a řekl: „Nebojte se! Jsem anděl míru. Pomodlete se se mnou.“ Poklekl a sklonil hlavu až k zemi. Napodobili jsme ho, puzeni nadpřirozenou silou, a opakovali jsme slova, která jsme ho slyšeli říkat: „Můj Bože! Věřím v tebe, klaním se ti, doufám v tebe a miluji tě. Prosím tě za odpuštění pro ty, kdo v tebe nevěří, neklaní se ti, nedoufají v tebe a nemilují tě.“ Poté, co ta slova třikrát zopakoval,

vstal a řekl: „Takto se modlete. Ježíšovo i Mariino srdce pozorně naslouchají hlasu vašich proseb.“ A zmizel.

Druhé zjevení anděla

Stalo se to uprostřed léta. Kolem poledne jsme zaháněli stáda ovcí domů, s tím, že odpoledne jsme se pro ně měli zase vrátit. Stáli jsme ve stínu stromů obklopujících studnu, která patřila k domu Arnierových. Najednou jsme vedle sebe uviděli stejného anděla.

„Copak děláte? Modlete se, hodně se modlete! Ježíšovo srdce i Mariino pro vás mají plán milosrdenství. Neustále přinášíte Nejvyššímu modlitby a oběti.“

„Jak se máme obětovat?“ zeptala jsem se.

„Všemi způsoby, jakými můžete, nabízejte Bohu oběti na smír za hříchy, kterými je urážen, a jako prosbu za obrácení hříšníků. Tak vyprosíte mír své vlasti. Já jsem její anděl strážný, anděl Portugalska. A zvláště přijímejte a pokorně snášejte utrpení, které vám Pán může poslat.“

Andělova slova se nám hluboce vepsala do duše jako světlo, které nám dávalo porozumět tomu, kdo je Bůh, jak nás miluje a jak si přeje být milován.

Třetí zjevení anděla

V říjnu, nebo koncem září jsme šli z Pregueiry do jeskyně Loca do Cabeco – kopec jsme obcházeli ze strany směrem k Aljustrel a Casa Velha. Modlili jsme se různě a opakovali modlitbu, kterou nás anděl naučil při svém prvním zjevení.

Když jsme byli v jeskyni, anděl se objevil potřetí. V rukou držel kalich, nad nímž byla hostie, z níž kanula do kalicha krev. Anděl nechal kalich i s hostií ve vzduchu, padl tváří k zemi a třikrát zopakoval následující modlitbu: „Nejsvětější trojice, Otče, Synu, Duchu Svátý, hluboce se ti klaním a obětuji ti nejdražší tělo, krev, duši i božství Ježíše Krista přítomného ve všech svatostáncích světa, na smír za urážky, rouhání a lhostejnost, jimiž je urážen. A pro zásluhy jeho Nejsvětějšího Srdce a Neposkvrněného Srdce Mariina tě prosím za obrácení hříšníků.“ Potom vstal a opět vzal do rukou kalich s hostií.

Hostii podal mně a Hyacintě, Františkovi dal napít z kalicha a při tom říkal: „Jezte a pijte tělo a krev Ježíše Krista, strašlivě uráženého nevděčnými lidmi. Konejte pokání za jejich zločiny a utěšujte svého Boha.“ Znovu se sklonil až k zemi a třikrát s námi opakoval tu samou modlitbu: „Nejsvětější Trojice...“ Pak zmizel.

Před sto lety v Cova da Iria – 13. Května 1917

První zjevení Panny Marie

Když jsme si s Hyacintou a Františkem hráli nahoře na svahu Cova da Iria, uviděli jsme najednou něco jako záblesk. „Měli bychom jít domů,“ řekla jsem. „Blýská se. Mohla by přijít bouřka.“ ...Když jsme byli asi v půli svahu, kousek od velkého dubu, který tam stál, zahlédli jsme další záblesk. Popošli jsme o kousek blíž a nad dubem spatřili Paní, celou oděnou v bílém, jasnější než slunce, zářící jasněji a intenzivněji než sklenice naplněna průzračnou vodou, jíž procházejí sluneční paprsky. Zarazili jsme se překvapení tím zjevením. Stáli jsme tak blízko, že jsme se nacházeli ve světle, které ji obklopovalo, nebo které vyzařovala. Mohla být od nás vzdálena přibližně jeden a půl metru.

Naše Paní nám řekla:

„Nebojte se. Neublížím vám.“

„Odkud jste?“ zeptala jsem se jí.

„Jsem z nebe.“

„A co od nás chcete?“

„Přišla jsem vás požádat, abyste sem přišli po následujících šest měsíců každého třináctého dne vždy ve stejnou dobu. Později vám řeknu, kdo jsem a co chci. Pak se sem vrátím ještě posedmé.“

„A já taky půjdu do nebe?“

„Ano, půjdeš.“

„A Hyacinta?“

„Ano, ona také.“

„A František?“

„I on, ale musí se pomodlit ještě mnoho růženců.“

Chcete se obětovat Bohu a snášet utrpení, které vám sešle, jako smírnou obět' za hříchy, kterými je urážen, a jako prosbu za obrácení hříšníků?“

„Ano, chceme.“

„Budete mít hodně trápení, ale milost Boží bude vaši útěchou.“ Když Paní vyslovovala tato poslední slova (milost Boží atd.), poprvé rozevřela dlaně a z nich na nás zazářilo intenzivní světlo, paprsek, který pronikal až do samého nitra, do nejzazšího koutku duše, a způsoboval, že jsme viděli sebe sama v Bohu, jenž byl oním světlem, zřetelněji, než bychom se viděli v nejlepší zrcadle. Pak jsme díky niternému impulzu padli na kolena a v duchu opakovali: „Ó, Nejsvětější Trojice, klaním se ti. Můj Bože, můj Bože, miluji tě v Nejsvětější svátosti.“

Po chvíli naše Paní dodala: „Modlete se každý den růženec, abyste vyprosili pro svět mír a konec války.“

Pasáčci z Fatimy budou svatořečení 13. května

Fatimské děti – bl. František a Hyacinta Martovy, budou svatořečeni 13. května. Liturgii bude slavit papež František na portugalském poutním místě ve Fatimě, kam se vydá na dvoudenní pouť (12. -13. května) u příležitosti 100. výročí zjevení Matky Boží.

Stanou se vůbec prvními světci tak útlého věku, kteří nezemřeli jako mučedníci. Jak nicméně potvrdil emeritní prefekt Kongregace pro svatořečení (1998-2008), portugalský kardinál José Saraiva Martins (*Catholic News Service*, 11. 4. 2017), „*mariánské zjevení se zde stalo očividnou příležitostí ke svatořečení, avšak nemá co do činění se svatostí těchto dětí, ani nijak neovlivnilo rozhodnutí o jejich kanonizaci*“. Kardinál Saraiva ve svém úřadě dohlížel na beatifikační proces sourozenců Martových, který završil sv. Jan Pavel II. v roce 2000.

Jak vysvětlil, poté se kauza zastavila z důvodu všeobecného přesvědčení, že „děti nemají schopnost praktikovat křesťanské ctnosti v heroickém stupni“, což je zásadním předpokladem svatořečení. Byla sice známá úcta sourozenců Martových k eucharistii a Matce Boží, avšak teprve jedna specifická událost, která se odehrála během zjevení, přesvědčila vatikánskou kongregaci o jejich svatosti.

Když totiž fatimský starosta a předseda zednářské lóže v nedaleké Leifre, Artur Santos, před srpnovým zjevením děti unesl a zavřel, vyhrožoval jim hrůznou smrtí ve vařícím oleji, pokud zjevení nezaprou. Přitom sourozence dokonce oddělil od jejich sestřenice Lucie, a řekl jim, že na ní už byl tento strašný čin vykonán. Jaká byla odpověď obou dětí? - ptá se kardinál Saraiva. „Dělejte si, co chcete, nemůžeme lhát. Viděli jsme ji.“ ...Kolik dospělých by řeklo totéž?

- zamýšlí se portugalský kardinál nad heroickou odpovědí, která jasně dokazuje „osobní svatost sourozenců Martových, na které spočívá jejich svatořečení“.

[/ www.cirkev.cz](http://www.cirkev.cz), <http://radiovaticana.cz/> [připravila](#) Marie Ohřálová

Příspěvek z řad čtenářů

Postřeh odjinud aneb svatý obrázek

Seděla jsem v lázeňském parku na lavičce a se zavřenýma očima jsem dovolila prvním jarním slunečním paprskům, ať zalévají mou tvář. Cítila jsem, že mě pomalu naplňuje klid, který jsem tak nutně potřebovala. Nikde žádný shon, stres, hluk, prostě dokonalý relax. Libovala jsem si, že si konečně užívám odpočinku po rušném skoro tříměsíčním náročném období.

Najednou jsem slyšela kroky. Zastavily se u protější lavičky. Líně jsem pootevřela oči a uviděla jsem dívku, která byla, tak říkajíc, hromádkou neštěstí. V rukách pevně svírala papírové kapesníčky a pravidelně si jimi utírala usazené oči. Černé linky kolem nich, které jindy sloužily ke zkrášlení, jí teď ke kráse nepomáhaly. Viděla jsem černé cestičky na pěkné tváři, kterými se kutálely slzy.

Hned mě to probralo. Chtěla jsem jí nějak pomoci, ale v tu chvíli jsem se cítila na to příliš... cizí. Ale žádný její blízký, který by jí snad mohl pomoci, právě zde není. Mám to zkusit? A co jí řeknu? Když jsem vedla tento vnitřní monolog, přisedl si k ní na lavičku asi dvacetiletý mladý muž s berličkami. Vytáhl z batohu knihu a začal číst. Všimla jsem si, že i ten mladík, přestože se snažil číst, sem tam blýskl pohledem po plačící dívce.

Neklid ve mně dosáhl svého vrcholu a rozhodla jsem se, že ji oslovím, jestli něco nepotřebuje. A přesně v téže chvíli chlapec zavřel knihu a pomalu z ní vytáhl nějakou barevnou záložku. Podal ji dívce. Když však viděl, že nereaguje na jeho gesto, položil jí malý obrázek na koleno. Její ochablé oteklé plačící oči jen pomalu přešly na darovaný předmět. Když uviděla, co je na obrázku, popadla jej a odhodila zpět směrem k dárci. Obrázek mrštěn silou, přesto se lehce snesl vzduchem a pomalu dopadl na zem. Teď jsem uviděla, kdo byl na něm vyobrazen. Zamrazilo mě. Byl to Ježíš - Nejsvětější Srdce Ježíšovo.

Mladík se pomalu sehnul, zvedl odhozený obrázek a položil ho na prázdné místo na lavičce mezi nimi. Na tváři té dívky jsem viděla vztek, jako kdyby na něho křičela. „Toho mi neukazuj, kde byl, když jsem ho potřebovala?“ Znovu se dala do usedavého pláče, jako by si všechnu bolest, kterou zřejmě cítila ve svém srdci, zase připomněla. Po chvíli

jsem si všimla, jak ty blesky v jejích očích pomalu zhasínají. A tak tam byli spolu na jedné lavičce všichni tři. On a ona a mezi nimi obrázek. Najednou dívka vstala a beze slova odešla. Podívala jsem se na lavičku, na místo, kde ještě před chvílí ležel darovaný obrázek Ježíše, ale to místo bylo prázdné.

Postřehla jsem, že chlapec s knihou sleduje můj pohled. Pak jsme se na sebe podívali a on se pousmál. Nemusel nic říkat. Zřejmě cítil to samé, co já. I když během celé příhody nikdo nepromluvil ani slovo, tato událost ve mně zanechala velmi hluboký dojem.

Ať už se té dívce stalo cokoliv, znovu jsem si přiznala, že Bůh nás nikdy neopouští, i když si to zrovna neuvědomujeme. Pomáhá nám přes nejrůznější věci, okolnosti, životní zkoušky, lidi..... Tento můj nedávný prožitek je toho důkazem.

av

Řekli svatí a to platí!...aneb ...Citáty blahoslavených a svatých.

Pýcha mění ctnosti v hříchy a pokora hříchy v ctnosti.

sv. Maxmilián Maria Kolbe

Člověk nemůže na světě dělat nic většího a vznešenějšího, než milovat Boha a bližního.

sv. František Saleský

Je možné zhřešit i nosen, když se strká do záležitostí jiných lidí.

sv. Filip Neri

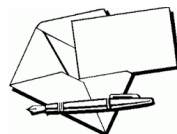
Zdraví těla je v Božích rukou, zdraví duše v našich.

sv. Jan Bosco

Není nám dovoleno zoufat, protože Bůh je milosrdný; není nám dovoleno setrvat ve špatnosti, protože Bůh je spravedlivý.

sv. Jan Zlatoústý

Příspěvek z řad čtenářů

V hodině náboženství jsme s naší paní katechetkou Evou Muroňovou vytvářeli výjevy z Bible:

Utišení bouře

Když nastal večer, sestoupili jeho učedníci k moři, vstoupili na loď a jeli na druhý břeh do Kafarnaum. Už se setmělo, a Ježíš s nimi stále ještě nebyl. Moře se vzdouvalo mocným náporům větru.

Zvěstování Páně

Gabriel přišel k Marii a řekl: Raduj se, Maria! Bůh je s tebou. Vyvolil tě. Maria se lekla a uvažovala, co by měla tato slova znamenat. Avšak Gabriel řekl: Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Bůh tě má rád. Dostaneš

dítě, porodíš syna. Dáš mu jméno Ježíš. Bude velký a bude se nazývat Syn Nejvyššího.

Tvůrci:

Honza, Sebík, Hedvika, Alena, Tadeáš, Jakub, Matěj, Filip, Julie, Vojta, Klára

Světci - více, či méně známí

Filip Neri – kněz

Památka 26. května

Narodil se 21. 7. 1515 ve Florencii jako syn notáře. Kolem roku 1536 přišel do Říma, založil tam společnost pro pomoc chudým a nemocným „Oratorium Boží lásky“. Věnoval velkou péči mladým lidem.

V roce 1551 přijal kněžské svěcení a usiloval o náboženskou obnovu Říma novými pastoračními metodami.

Spolu s několika dalšími světskými kněžími začali bydlet společně (1564) a v roce 1575 dosáhli papežského schválení jako kongregace oratoriánů.

Zemřel 25. 5. 1595 a roku 1622 byl prohlášen za svatého.

Lidé v Římě milovali a obdivovali Filipa Neri a už za života jej nazývali „il Santo“, světec. Filip Neri je považován za jednoho z nejpřívětivějších svatých, protože byl veselý a laskavý. Víru hlásal s takovou radostí, že všichni hned pochopili, že věřit v Ježíše Krista musí být něco krásného.

Filip Neri, jak už bylo výše zmíněno, byl vysvěcen na kněze v roce 1551, když mu bylo třicet šest let. Nejdříve dlouhá léta studoval v tlustých moudrých knihách, aby věděl všechno, na co by se ho mohli lidé jako kněze ptát. Pak knihy odložil a obrátil se klidem. Chtěl se stát dobrým duchovním pastýřem. A to se mu beze zbytku podařilo. Už za krátko se k němu lidé hrnuli ke zpovědi, protože uměl trpělivě naslouchat. Na jeho bohoslužbách bylo tak plno, že lidé stáli venku na ulici. Do kostela se už nevešli. Brzo byl zájem lidí tak velký, že si musel Filip najímat pro bohoslužby velké sály. Něco takového před tím ještě nikdo nezažil. A děti milovaly svého „Pippa“, dobrého Filipa, protože pro ně vymýšlel různé veselé hry. Když někde vystupovali kouzelníci, muzikanti a zpěváci, hned byl Filip uprostřed nich, zpíval s lidmi a vyprávěl jim o Bohu tak pěkně, že každého uchvátil. Chtěl ukázat, jak pestrá a veselá může být církev, jak v ní má každý své místo.

Jediným Filipovým pravidlem byla láska, sám v této lásce celý svůj život žil a byl tak ostatním vzorem.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Portrét syna

Jeden velmi bohatý muž měl syna. Oba vášnivě milovali umění. Měli mnoho vzácných a jedinečných obrazů. Ve své sbírce měli vše. Od Picassa až po Rembrandta. Často spolu sedávali a obdivovali tato velká umělecká díla.

Vypukla válka ve Vietnamu a můj syn musel narukovat. Byl velmi odvážným vojákem.

V jedné bitvě se snažil zachránit těžce raněného kamaráda. Už byli téměř v bezpečí, když ho zasáhla kulka a on namísto zemřel. Tato zpráva otce nesmírně zdrtila a ztrátu svého jediného drahého syna nesl velmi těžce.

Krátce na to válka skončila. U dveří zarmouceného otce se jednoho dne objevil mladý muž. V náručí nesl velký zabalený předmět. Řekl: „Pane, neznáte mě, ale já jsem ten voják, kterému váš syn zachránil život. Byli jsme spolu v boji, já byl raněn a on mě nesl do bezpečí. Ten den nás zachránil více, já byl poslední, než ho zasáhla kulka přímo do srdce. Je mi to moc líto, že zahynul. Znali jsme se dobře, často mi vyprávěl o vaší lásce k umění“. S těmi to slovy podal otci balík a dodal: „Nic moc to není, nejsem zrovna moc velký malíř, ale myslím, že váš syn by byl rád, kdybyste tento můj dar přijal“.

Otec balík rozbalil a nemohl uvěřit vlastním očím. Byl to portrét jeho syna, který namaloval tento mladý muž. S úžasem obdivoval, jak věrně vystihl jeho podobu a jeho výrazem byl tak překvapen, až mu do očí vstoupily slzy. Poděkoval mladíkovi a nabídl, že rád obraz zaplatí.

„Ne, ne, pane, dlužníkem jsem já. Nikdy bych nemohl zaplatit za to, co pro mě udělal váš syn. Přijměte, prosím, tento dar jako dík a vzpomínku“.

Od té chvíle měl tento obraz ve sbírce své čestné místo. Kdykoliv přišla návštěva, otec je vedl nejprve k portrétu syna a pak teprve mohli obdivovat sbírku děl slavných mistrů.

Za pár let otec zemřel. Podle poslední vůle měla být celá sbírka prodána na velké aukci. Sjelo se mnoho významných sběratelů, kteří netrpělivě čekali, až uvidí vzácná díla. Měli tak jedinečnou šanci nakoupit obrazy slavných mistrů.

Před nedočkavými účastníky se jako první objevil portrét syna. Licitátor klepl poprvé kladívkem a oznámil: „Zahajuji aukci. Před vámi je portrét syna. Kdo přijde s první nabídkou?“ Nastalo rozpačité ticho. Ze zadní řady se ozval hlas: „Chceme vidět mistry! Tenhle vynechejte!“ Licitátor však trval na svém. „Dražbu začínáme portrétem syna, kdo udělá první nabídku?“ Znovu se ozval rozčilený hlas: „Přišli jsme na Vah Gogha, Rembrandta! Začněte pořádnou dražbu! Toho nechte na konec!“ Licitátor pokračoval: „Nabízím portrét syna. Kdo chce koupit portrét syna?“ Nastalo trapné ticho..... Konečně se vzadu ozval hlas, patřil rodinnému zahradníkovi, který se přišel na dražbu jen podívat. Bylo mu líto, že obraz nikdo nechce. Tiše řekl: „Nabízím za portrét deset dolarů.“ Nepatřil mezi boháče, deset dolarů bylo vše, co u sebe právě měl. „Máme první nabídku, deset dolarů! Kdo dá víc?“ Z obecnstva se ozvalo: „Dejte mu to za deset, chceme mistry!“ „První nabídka je deset, dá někdo dvacet?“

Netrpělivost rostla a dav řval: „Nechceme portrét syna, chceme mistry!“ Další nabídka nepřicházela a tak licitátor zvedl kladívko se slovy: „Poprvé, podruhé, a po krátké pauze klepl po třetí. Prodáno za deset dolarů!“

Muž z druhé řady zvolal: „Konečně začne pořádná dražba!“ Licitátor však odložil kladívko se slovy: „Je mi líto, pánové, ale aukce je u konce“. „A co bude s dalšími obrazy?“ „Je mi líto, pánové, ale jsem vázán podmínkou poslední vůle. Když jsem byl určen, abych vydražil tuto sbírku, nesměl jsem jí prozradit, dokud nebude vydražen portrét syna. Teď všem oznamuji, že kupec portrétu syna získává nejen celou sbírku, ale stává se dědicem celé pozůstalosti. Kdo koupil portrét syna, dostal vše, kdo pohrdl, odchází s prázdnou.“

Před dvěma tisíci lety dal Bůh svého Syna, abychom jako dědicové Božího zaslíbení měli život věčný. Jsi dědic, nebo kupec? Kdo má Syna, má život, kdo nemá Syna Božího, ten život nemá.

PRO ZASMÁNÍ

Tak jsem ti udělal radost, mami. Už mi nemusíš chodit otevírat dveře.

Povídá žena manželovi:

„Drahý, koupila jsem si několik losů. Když vyhraji, koupím si nové šaty.“

„A co když nevyhraješ?“

„Tak mi je koupíš ty.“

Policejní hlídka zastaví na konci obce vozidlo:

„Pane řidiči, blahopřejeme vám. Jste první řidič, který touto obcí projel bez přestupku.“

„Sláva! Tak to bych si už mohl udělat řidičák.“

Ptá se syn tatínka programátora: „Tati, proč Slunce vychází na východě a zapadá na západě?“

„Funguje to? Funguje. Tak to nech být!“

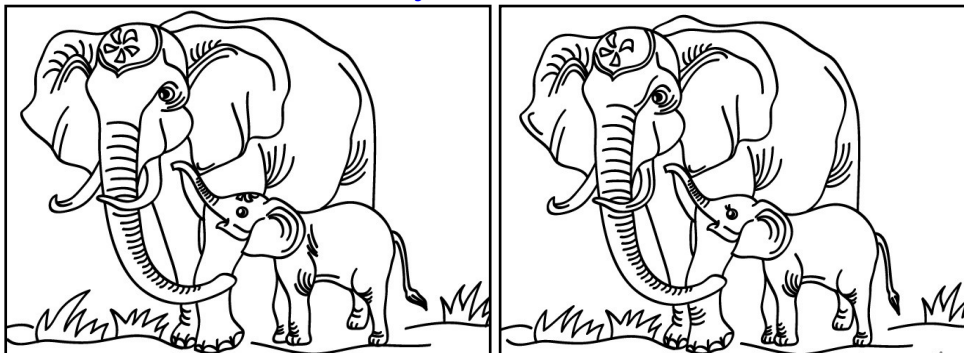

„Předložte jízdenku, prosím,“ vyzývá průvodčí cestujícího.

„Co bych vám ukazoval jízdenku? Vždyť podle jízdního řádu už mám být hodinu doma.“

Nedělníček dětem

Najdi 12 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!! - DOPLŇOVAČKA

V tajence najdeš radu, která je zvláště tento měsíc aktuální.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S

1. měsíc v roce;
2. téměř; 3. následuje po šestém; 4. tmavý (plet');
5. Ženský oděv;
6. parní lázeň;
7. odbočit z cesty;
8. druh látky;
9. osolený; 10. Latino-americký tanec;
11. samice vepře;
12. horní komora parlamentu; 13. krmen;
14. nevidomý.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 28. května

Tajenka z minulé doplňovačky zní: ...SLUNCE HASNE

Soutěže se zúčastnilo 7 dětí. Z Dolního Benešova 5 dětí, ze Zábřehu 2 děti.

V krabičce byly 2 odpovědi a 5 přišlo elektronicky.

1. cena - knížka –**Benedikt Bohdal** -10 let. Dolní Benešov;
2. cena – puzzle – **Amálie Kubincová** - 9 let – Dolní Benešov;
3. cena - modlitební skládačka -**Vojta Janeček** – 10 let - Dolní Benešov.

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme.

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na květen 2017

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.5.	7.30	Za + manžela, vnuka, dvoje rodiče a příbuzenstvo	
Út	9.5.	6.30	Za živé a + farníky	
St	10.5.	18.00	Za + rodiče z obou stran, za + příbuzné a za živou rodinu	
Čt	11.5.	18.00	Za + Vilibalda Holečka – výroční	
Pá	12.5.	Záb 18.00	Za + syna, manžela, dvoje rodiče a živou rodinu	
So	13.5.	7.00	Za Josefu Brychnáčovou a její + rodinu	
Ne	14.5.	7.00	Za boží milosrdenství pro + Marii Ranošovou, za + manžela a ...	
Ne	14.5.	Záb 8.30	Za děti a jejich rodiče – 1. sv. přijímání	
Ne	14.5.	10.00	Na poděkování za dar života, za živou a + rodinu Benkovou, ...	
Po	15.5.	18.00	Za Alžbětu Madajovou, manžela, rodiče a sourozence	
Út	16.5.	6.30	Za živé a + farníky	
St	17.5.	18.00	Na poděkování za dar života	
Čt	18.5.	18.00	Na poděkování P.Bohu za 90 let života, za + manžela, děti a za...	
Pá	19.5.	Záb 18.00		
So	20.5.	7.00	Za rodiče Kubíkovy a Holečkovy	
Ne	21.5.	7.00	Za + Bernarda Kocura – měsíční	
Ne	21.5.	Záb 8.30	Za živé a + členy Živého růžence	
Ne	21.5.	10.00	Za děti, které přistupují k 1.sv.přijímání a za jejich rodiče	
Po	22.5.	18.00	Za Petra Lokaje (nedož.70 let), dvoje rodiče a živé rodiny	
Út	23.5.	6.30	Za živé a + farníky	
St	24.5.	18.00	Za Norberta Nováka, syna Josefa, rodiče z obou stran a přízeň	
Čt	25.5.	18.00	Za boží požehnání při příl. 70 let života, za + manžela a živou r...	Naneb.P
Pá	26.5.	Záb 18.00	Za + Hildu Reichlovou, manžela a přízeň	
So	27.5.	7.00	Za + Norberta Závadského (nedož.80 let) a za živou rodinu	
So	27.5.	ČK 17.00	Za živé rodiny do ochrany Boží	
Ne	28.5.	7.00	Za + Helgu Harazimovou – výroční	
Ne	28.5.	Záb 8.30	Za + Josefa Balarina – výroční	
Ne	28.5.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	29.5.	18.00	Za Otto a Martu Kozlovky, syna, za Josefa a Gizelu Bílé a za +++	
Út	30.5.	6.30		
St	31.5.	18.00	Za Josefa a Marii Postulkovy, dvoje rodiče a živou rodinu	
Čt	1.6.	18.00	Za + Václava Kohuta, rodiče a boží požehnání pro živou rodinu	
Pá	2.6.	6.30		
Pá	2.6.	Záb 18.00	Za Adelu Glabazňovou, manžela a rodinu Thomankovou	
So	3.6.	7.00	Za + Helenu Widlakovou, rodiče z obou stran, živou a + rodinu	
Ne	4.6.	7.00	Za + rodiče, sestru a bratra	Sv.Duch
Ne	4.6.	Záb 8.30		Sv.Duch
Ne	4.6.	10.00	Za živé a + farníky a za dobrodince kostela	Sv.Duch

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI KVĚTNU

Sbírka na OPRAVY – nový el. rozvaděč v kostele sv. Martina
– neděle 14. 5. 2017

Sbírka na TV NOE

– odesílá se celá pro potřeby Televize NOE – neděle 21. 5. 2017

Křížové cesty - Třetí třída

Zaměstnanci základní školy

Pátá třída

Maminky

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle.

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917